

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323010942
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4323010942.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/, Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo 07.11.2023, sp. zn. 3PP/44/2023, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 18. januára 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere päť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T/11/2023 zo dňa 11.01.2023, právoplatným dňa 11.01.2023.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku /výkon polovice súčtu pomerných častí uložených trestov/ a jednu z materiálnych podmienok - preukázal určitý stupeň polepšenia, avšak nesplnil druhú materiálnu podmienku, a to v budúcnosti viesť riadny život. Mal za to, že odsúdený v rámci výkonu trestu odňatia slobody svojou participáciou prejavuje záujem o naplnenie cieľov programu zaobchádzania, aby sa mohlo konštatovať jeho polepšenie. Podľa názoru súdu I. stupňa odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie, ktoré je nutné vykazovať dodržiavaním ústavného poriadku, avšak je potrebné zvýšeným úsilím dokazovať, že mieni do budúcnosti využiť všetky teoretické výchovné programy pre úspešné začlenenie sa do spoločnosti a že sa nedopustí opätovne protiprávneho konania. Od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Ako vyplýva z odpisu registra trestov, odsúdený A. B. sa už v minulosti viackrát dostal do rozporu so zákonom, pričom tresty odňatia slobody, ktoré mu boli uložené za uplynulé obdobie, neviedli k jeho náprave a prevýchove. Podľa názoru súdu I. stupňa nemožno od odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na skutočnosť, že A. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T 25/2020 zo dňa 31.03.2021, právoplatným dňa 10.04.2021, odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 03.04.2021 a už dňa 21.09.2021 sa opätovne dopustil trestného činu, teda prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T 85/2021 zo dňa 08.06.2022 trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a taktiež dňa 09.01.2023 sa znova dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, za ktorý v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T 11/2023 zo dňa 11.01.2023, právoplatným dňa 11.01.2023. Súd mal za to, že pre spoločnosť tu je odôvodnený predpoklad zvýšeného rizika recidívy odsúdeného, keďže už v minulosti

bol 2 razy podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, a to dňa 09.06.2010 uznesením Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 2Pp 50/2010, kde mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 1 rok a dňa 06.03.2018 uznesením Okresného súdu Levice pod sp. zn. 3Pp 8/2018, kde mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní 3 roky 6 mesiacov. V danom prípade prognóza do občianskeho života u odsúdeného nie je priaznivá, keďže sa dopustil ďalších trestných činov. Súd rozhodujúci o návrhu odsúdeného skúmal aj možnosti podmiennečného prepustenia v zmysle ustanovenia § 68 odsek 1 Trestného zákona s nariadením probačného dohľadu nad odsúdeným za súčasného ustanovenia primeraných obmedzení alebo povinností v zmysle § 51 odsek 3 a 4 Trestného zákona a mal za to, že by ani uložené primerané obmedzenia či povinnosti nedávali záruku, že odsúdený po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody by viedol riadny život s poukazom na vyššie uvedené okolnosti, ako aj skutočnosti zistené o osobe odsúdeného, jeho resocializačnú prognózu, ktorá je menej priaznivá. V tomto smere zohráva významnú úlohu aj jeho život pred nastúpením do výkonu trestu, okolnosti spáchanej trestnej činnosti a opakovanie páchania trestnej činnosti po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa dospel k záveru, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami, počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia, nakoľko si nevytvoril podmienky na podmiennečné prepustenie, a preto jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že podľa ÚVTOS Želiezovce splnil všetky podmienky na podmiennečné prepustenie. Má za to, že bola prehliadnutá záruka jeho zamestnávateľa, ktorý je ochotný ho zamestnať po prepustení. Súd podľa neho nevychádzal z hodnotenia ÚVTOS a riaditeľa ústavu, preto žiadal, aby Krajský súd odstránil pochybenia prvostupňového súdu a vychádzal z hodnotenia ústavu, kde vykonáva trest a na tú skutočnosť, ktorá je publikovaná Ústavným súdom. Súd by nemal prihliadať na tresty, ktoré už boli vykonané. Žiadal, aby Krajský súd jeho návrhu na podmiennečné prepustenie vyhovel.

Nadriadený súd, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie jednej z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, ktorou podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov vyplývajúcich z odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje. K úvahám súdu I. stupňa krajský súd dopĺňa, že nesplnenie jednej z materiálnych podmienok požadovaných ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je odôvodnené predchádzajúcim spôsobom života odsúdeného. Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Želiezovciach a v neposlednom rade aj z registra trestov odsúdeného vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopustil páchania trestnej činnosti, čo preukazuje nekritický postoj odsúdeného k jej spáchaniu. K sťažnostným námietkam odsúdeného odvolací súd uvádza, že podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené kumulatívne, a teda nielen preukázanie polepšenia, ale i očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti musí odsúdený spĺňať. S ohľadom na uvedené nadriadený súd konštatuje, že nemožno predpokladať, že sa trestnej činnosti bude vyhýbať po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a začlení sa do spoločnosti ako riadny občan, ktorý dodržiava jej morálne a právne normy. Krajský súd sa preto stotožňuje so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený nesplnil jednu z materiálnych podmienok určených ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona na podmiennečné prepustenie, pretože nie je možné od neho očakávať, vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť a predchádzajúce odsúdenia, že v budúcnosti povedie riadny život. Krajský súd je toho názoru, že je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. So zreteľom na uvedené preto krajský súd sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.